

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
544/11.10.2018

1869 / DP33
DATA 01/10/2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind înființarea Societății Naționale „Cai de Rasă” – SA în cadrul ANSVSA și preluarea patrimoniului acesteia de la Direcția de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA*, inițiată de domnul deputat ALDE Ștefan-Alexandru Băișanu (**Bp. 324/2018, L. 544/2018**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune înființarea Societății Naționale „Cai de Rasă” - S.A., ca societate pe acțiuni, unitate de interes național, persoană juridică română cu capital de stat, sub autoritatea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) și preluarea patrimoniului de la Direcția de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA.

II. Observații

1. Semnalăm că inițiativa legislativă ar fi trebuit să cuprindă prevederi referitoare la preluarea de către societatea care se înființează a bunurilor din domeniul public și privat al statului aflate în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA și care au fost preluate de la Societatea Națională „Cai de Rasă” - S.A prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.139/2002 privind desființarea Societății Naționale "Cai de Rasă" - S.A. și preluarea patrimoniului acesteia de către Regia Națională a Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare*, precum și anexe care să cuprindă lista acestor bunuri.

În prezent aceste bunuri sunt prevăzute în anexele 1-4 la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.139/2002* și sunt înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 1705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare*, în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA.

Cu privire la acest aspect, menționăm că ar fi trebuit să fie avut în vedere și faptul că, potrivit prevederilor alin. (1) al art. 868 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitor la exercitarea dreptului de administrare a bunurilor proprietate publică a statului, „*Dreptul de administrare aparține regiilor autonome sau, după caz, autorităților administrației publice centrale sau locale și altor instituții publice de interes național, județean ori local*” și, în consecință, bunurile respective nu pot fi date în administrarea unei societăți comerciale, ci numai concesionate acesteia.

2. Precizăm că inițiativa legislativă vine în contradicție cu dispozițiile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2002 privind desființarea Societății Naționale "Cai de Rasă"-S.A. și preluarea patrimoniului acesteia de către Regia națională a Pădurilor, cu modificărilor ulterioare*, pe care nu o abrogă și în privința căreia nu dispune sub nicio formă.

În acest sens, menționăm prevederile art. 17 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările ulterioare*, potrivit căreia „În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale

căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată”.

Totodată, menționăm că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

3. Referitor la intenția de a înființa prin reglementare la nivel de lege a unei societăți comerciale precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 249/2018¹, cu referire și la alte decizii anterioare acesteia): „prevederile art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție conferă Parlamentului calitatea de unică autoritate legiuitoare a țării, iar, în virtutea acestui monopol legislativ, Parlamentul este singura autoritate publică care adoptă legi. Conceputul de «lege» se definește prin raportare la două criterii: cel formal sau organic și cel material. Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, conform cărora «Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării» cu prevederile art. 67, 76, 77 și 78, potrivit cărora Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, care sunt supuse promulgării de către Președintele României și care intră în vigoare la trei zile după publicarea lor în Monitorul Oficial al României, dacă în conținutul lor nu este prevăzută o altă dată ulterioară. Criteriul material are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate, sub acest aspect Parlamentul având plenitudine de legiferare” și

„Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuiitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Domeniul de incidență a reglementării este determinat de legiuiitor, ea fiind concepută pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normelor edictate. În caz contrar, în măsura în care domeniul de incidență a reglementării este determinat concret, având în vedere rațiuni intuitu personae, legea are caracter individual, fiind aplicabilă unui singur caz prestabilit fără echivoc, și, implicit, își pierde

¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4, 6, 16, 17 și 19-23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

legitimitatea constituțională, încălcând principiul egalității în drepturi a cetățenilor și principiul separației puterilor în stat” (Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, paragraful 78, sau Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1011 din 20 decembrie 2018, paragraful 24).”, cu consecința că: „în măsura în care domeniul de incidență a legii este determinat concret, dată fiind rațiunea intuitu personae a reglementării, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci de plano într-un singur caz, prestabilit fără echivoc”, nu se poate constata decât că „Parlamentul, arogându-și competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. O lege, adoptată în condițiile de mai sus, contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, astfel cum își găsește expresie în art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, având caracter discriminatoriu și, ca atare, este sub acest aspect în totalitate neconstituțională. De asemenea este încălcat și art. 16 alin. (2) din Constituție, într-adevăr, în măsura în care un anumit subiect de drept este sustras, prin efectul unei dispoziții legale adoptate exclusiv în considerarea lui și aplicabile numai în ceea ce îl privește, incidenței unei reglementări legale constituind dreptul comun în materie, dispozițiile legale în cauză nesocotesc principiul constituțional potrivit căruia «nimeni nu este mai presus de lege». Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea

erga omnes a deciziilor Curții Constituționale” (Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017, paragraful 25)”.

Or, în cazul de față, obiectul de reglementare al inițiativei legislative este înființarea unei societăți pe acțiuni, cu acționar unic statul. Prin urmare, rezultă cu claritate incidența jurisprudenței Curții Constituționale anterior menționate, fiind create premisele de contrarietate cu dispozițiile art. 1 alin. (4), art. 16² alin. (1) și (2), art. 61 alin. (1) și 147 alin. (4) din Constituție. În plus, observăm că lipsește actul constitutiv al societății, ceea ce, conform art. 56 din *Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, constituie o cauză de nulitate absolută a societății chiar de la data înființării sale.

4. Precizăm că inițiativa legislativă ar fi trebuit să cuprindă prevederi specifice actelor normative de înființare a societăților naționale, respectiv:

- sediul *Societății Naționale "Cai de Rasă" - S.A.*;
- valoarea capitalului social al Societății Naționale „Cai de Rasă” S.A., numărul de acțiuni și valoarea nominală a acestora și deținerea în întregime a capitalului social de statul român, în calitate de acționar unic, care își exercită drepturile și obligațiile prin Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, precum și faptul că a fost stabilit pe baza situațiilor financiare la data de....;
- conducerea societății naționale;
- actul constitutiv al societății naționale;
- etc.

De asemenea, considerăm că ar fi fost necesar ca inițiativa legislativă să cuprindă norme tranzitorii privind preluarea prevederilor bugetare și execuției bugetare aferente activității predate/preluate.

Totodată, era necesar ca prin inițiativa legislativă să se dispună și modificarea corespunzătoare a *Hotărârii Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, cu modificările și completările ulterioare*, având în vedere că acest act normativ face referire la Direcția de creștere, exploatare și ameliorare a cabalinelor și la activitatea Regiei Naționale a Pădurilor - ROMSILVA privind acest sector.

5. Precizăm că textul art. 4 alin. (1) din inițiativa legislativă, care stabilește că societatea „*va funcționa sub autoritatea ANSVSA*”, nu se corelează cu titlul care evocă înființarea societății „*în cadrul ANSVSA*”.

² Și motivele de neconstituționalitate care vizează exceptarea FSDI de la aplicarea OUG 64/2001, respectiv a legislației în materia privatizării conform art. 11 alin. (1) și (2) din Lege sunt întemeiate din perspectiva faptului că este întemeiată critica prin raportare la discriminare care vizează întreaga lege.

Or, potrivit art. 5 lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare*, „*Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor*, denumită în continuare *Autoritatea*, este autoritatea centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, care coordonează tehnic și administrativ întreaga activitate a serviciilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, organizează și controlează efectuarea activităților publice sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor.”. Prin urmare, competența materială a Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nu se corelează sub nici o formă cu obiectul de activitate al societății preconizate, ceea ce creează premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, pentru lipsă de claritate și precizie.

În plus, o societate pe acțiuni este persoană juridică distinctă, prin urmare sub nicio formă nu poate fi inclusă „în cadrul” unei autorități publice precum *Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor* și nici, în general, „în cadrul” vreunei alte persoane juridice.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului